

8 F.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 17 JAAR

DE NEDERLANDSE UITGEVERIJ

Nº 27

PRETTIGE VACANTIE !

LEVE DE VAKANTIE!

HET is er toch cladelijk van gekomen: de examens liggen achter de rug, en er staat je een heerlijke vakantie te wachten. (Ik hoop dat je die door een goed resultaat op school hebt verdiend. Want van iets dat men niet heeft verdiend, kan men ook niet ten volle genieten.)

Maanden heb je gedroomd van je tocht naar de zee of de bergen. Je reiszak of koffertje staat al lang klaar, en te wacht alleen nog op de wagen, de bus of de trein die je naar dat vakantieoord moet brengen waarover je reeds allerlei hebt gelezen. Ik heb reeds dikwijls jongens ontmoet die hun gastheren in het buitenland verbluftten met al wat ze over de streek hadden gelezen vóór ze die ooit hadden gezien! Ze wisten er soms méér van dan de mensen die er geboren waren! Ze zijn nu eenmaal vlijtige studenten die alles grondig willen kennen, ook hun vakantieoord. Dan weten ze des te beter wat er in de omgeving aan bezienwaardigheden te bezoeken is.

Eén ding moet ik je toch op het hart drukken: je mag niet alleen spelen en ravotten van 's morgens tot 's avonds, en tussendoor enkele oude kastelen, musea en kerken bezoeken. Leer ook de mensen uit de streek waar je je vakantie doorbrengt beter kennen. Praat met hen over hun werk. Ze zullen dat zeer sympathiek vinden, en je gaag alles tonen en uitleggen wat je wenst. Zo zul je meer mensenkennis opgedaan hebben wanneer je weer naar huis keert. Je zult wat meer weten over het leven in die vreemde streek. Je zult misschien een nieuwe vriend hebben gevonden. En er bestaat geen beter en levendiger herinnering aan een plezierige vakantie dan een nieuwe vriend, die je bij gelegenheid ook eens bij jou thuis uitnodigt om de vriendschapsbanden nauwer toe te halen.

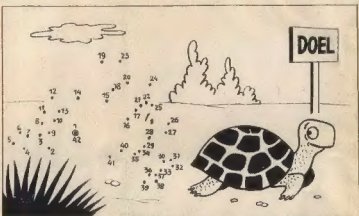
Geniet met volle teugen van de frisse lucht, van het schitterende zomerlicht, van die dageraad, en de zons- ondergang boven de zee of achter de bergen. En dan zul je gezonder, en vrolijker dan vroeger naar huis terugkeren, en je sterker voelen om een mooie toekomst te veroveren.

Kuifje

WIE ACHTERVOLGT DE SCHILPAD?

Indien je de tabel van de en de schildpad kent, dan weet je het meteen. Trek een potloodlijn van 1 naar 2, van 2 naar 3 enz. tot 42 en je krijgt een leuk tafereeltje.

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

Herman Segers, Alfons Schelderlandaan, 47, Deurne-Antwerpen, kreeg een brief van Raoul Somers, leider van de lui-paardenpatrouille uit Leopoldstad, maar deze korrespondent vergoot zijn adres op zijn brief te schrijven. Herman kijkt met belangstelling uit naar dit adres, om Raoul te kunnen danken voor zijn eerste brief.

Francine Braeckmans, Autolei 130, Wommelgem-Antwerpen is veertien jaar oud en verzamelt postzegels. Ze houdt van zwemmen en muziek, en zou graag in kontakt treden met Kuifjelezersessen van haar leeftijd.

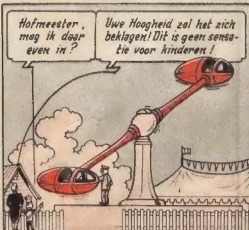
Robert Borremans, Rumoldusstraat, 28, Mechelen, is vijftien jaar en houdt van lektuur en film. Robert verzamelt ook postzegels. Hij zou graag willen korresponderen met een buitenlandse Kuifjelezer of lezers, leeft in het Frans. Jean-Pierre Gerard, Kleine Olivierstraat, 17, Schaerbeek-Brussel, zou graag in kontakt treden met postzegelverzamelaars. Hij geeft boekjes om postzegels uit te kiezen in ruil voor allerlei punten. Men mag hen schrijven in het Nederlands en in het Frans.

A. Meever-Scholte. Van Zegelenlaan, 15, Keerbergen (Mechelen), is dertien jaar oud en zou willen korresponderen met een meisje van haar leeftijd, uit België of Frankrijk. Jacqueline houdt van sport en muziek en in het bijzonder van Engels platen. Men mag haar schrijven in het Frans of in het Nederlands.

Jozef Sarens, Stokerijsstraat, 51, Gent, is zestien jaar, en zou graag in het Engels briefwisselen met een jongen uit Engeland. Jozef houdt van moderne en klassieke muziek, lektuur en sport.

Erik-Jan Neyndorff, Nieuwstraat, 137, Leidschendam, Holland, is veertien jaar en houdt van sport. Hij zou willen korresponderen met een jongen uit de Nederlandse Antillen, de Philippijnen, Argentinië of Noorwegen, in het Engels of in het Nederlands. (Voor autoren-sport interesseert hij zich het meest.)

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

DE ZONEN VAN LAMBIK

ONDER VRIENDEN

Eerste vriend: Peters is heus geen kwaade kerel. Als er sprake is van liefdadigheid is hij steeds de eerste om z'n hand in z'n zak te steken.

Tweede vriend: Inderdaad! En hij houdt z'n hand niet zolang op z'n zak tot het gewaar geweken is!

ZIJN ZOON NIET...

Woedend kwam er een heer de werkplaats van een schoenmaker binnen gestormd en riep:

— Die lummel van een zoon van u heeft een grote steen naar me gegooid. Hij raakte me bijna...

Schoenmaker: Zo, zo, hij heeft je dus niet geraakt?

Heer: Neen, gelukkig maar!

Schoenmaker: Nu, mijnheer, dan was het beslist mijn zoon niet.

NIET ZO DWAAS

Een compagnie infanterie was ingekwartierd op een hoeve en de manschappen waren verplicht op het los stro te slapen. Niemand vond dat bijzonder prettig maar ja, als je aan de grote manoevers deelneemt mag je zo nauw niet kijken!

Op een morgen kwam de kapitein zijn manschappen inspecteren en zag soldaat Pietersen met een hooivork de trap oplopen.

— Pietersen, wat betekent dat? riep hij.

— Ik moet de bedden opmaken, kapitein!

DE MODE

Een handelaar in ivoor kwam zich bij z'n groothandelaar beklagen over het geleverde ivoor:

— Het ivoor dat u me verkocht is vals! Groothandelaar: Dat spijt me erg, mijnheer, maar kan ik het helpen dat zelfs de olifanten valse tanden beginnen te dragen?

De oplossing van ons kruiswoord verschijnen in «Kuifje» n° 23, die wegens plaatsgebrek vorige week moest wegvallen.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	B	O	E	R		B	E	R	K
2	A		B	O	T	E	R		L
3	A	R		E	R	F		K	A
4	R	A	S		O		E	E	K
5		K	A	L	M	I	N	K	
6	D	E	K		P		T	E	L
7	E	L		H	E	I		R	A
8	U		P	O	T	E	N		A
9	N	O	O	R		P	U	I	T

DE TEST VAN DE WEEK

BEN JE GULZIG?

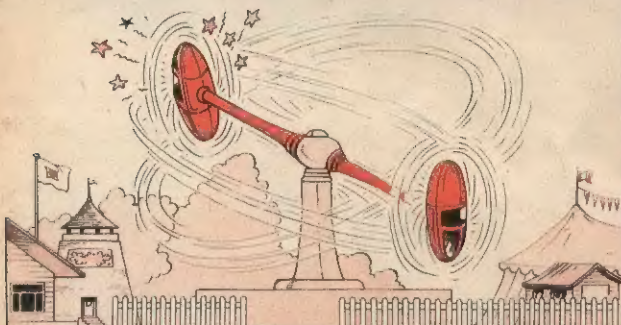
EEET je al te graag lekkers? Heb je een zwak voor roomtaartjes, bonbons en chocolade? Als je dan ook je bord spinazie wilt leegeten, zien we wel door de vingers. Wil je echter heel de taart alléén opsmullen en niets voor je broers en zusjes laten, dan roepen we: foei, gulzigaard!

- 1 Krijg je kippevel als je hoort dat het leukere eten wel ooit zal vervangen worden door kleine, smakeloze tabletjes?
- 2 Snoep je de hele dag?
- 3 Wanneer je voor straat geen dessert krijgt, ben je heus erg ongelukkig?
- 4 Weet je graag op voorhand wat de pot kookt?
- 5 Kan men je blij maken met een zakje bonbons, een reep chocolade en eet je alles dadelijk op?
- 6 Neem je meer dan eens van het gerecht dat je graag lust en schep je je bord boordevol?
- 7 Gebruik je je zakgeld bijna altijd om snoep te kopen?
- 8 Kan men van jou alles verkrijgen als men je iets lekkers belooft?
- 9 Voel je je na een rijkelijk maal zo gelukkig en welgedaan als een koning?
- 10 Ben je van mening dat lekker eten iets van de beste dingen is die het leven te bieden heeft?

Totaal

DOOR WILLY VANDERSTEEN

GREY OWL

door ED. AIDANS

Men gelooft niet meer aan sprookjes
En nochtans...

Er was in het oude Engeland een jongen die door zijn twee tantes werd opgevoed. In de heldere ogen van Archibald Stansfeld Belaney lag een dromerige blik. Hij wou trapper worden in Canada... En deze geschiedenis is wonderbaar, want hij werd trapper!

Op zekere morgen in het jaar 1904, langs de spoorbaan van Latchford naar Cobalt...

Hij ging naar Te-magami. We kunnen hem meene-men...

Hij is slechts bewusteloos. Wat doen we er mee?

Enkele uren later...

Wij hebben je meegenomen met het bootje!... En drink nu maar gauw dit kommetje soep uit!

Weldra voelt de jongen zich beter...

Ik heet Archibald Belaney. Mijn vader was een vriend van Buffalo Bill en ik heb van hem mijn zin voor avonturen geërfd...

Die erfenis is niet zeer belangrijk!

Verdorie, neen! Maar, ik kon niet rusten alvorens ik van mijn tantes, die me hebben opgevoed, de toelating kreeg om naar hier te komen. Ik werkte te Toronto toen de dagbladen het nieuws publiceerden van de ontdekking van de kobaltmijnen...

En je dacht meteen dat je fortuin gemaakt was?... Ha! Ha!

Neen, toch niet! Ik dacht dat men hier misschien dragers kon gebruiken...

Ja. Maar geen kinderen...

Ik zal me even voorstellen: ik heet Jesse Hood. Voor het ogenblik ver-deel ik de kobalt-mijnconcessies en deze twee Indianen helpen me daarbij...

De oude is een Sioux. Hij heet «Morgen en Avond». En ik vermoed dat bij menig Yankee heeft gescal-peerd. De jonge heet Michiel. Het is een Ojibway. De beste roeier van het district...

Ned, zo noem ik de oude Indiaan, is 70 jaar oud en Michiel is er amper 30. Ze zijn samen een hele groep «Mounties» waard! Je mag hier blijven en het vak leren!

Archie laat de gelegenheid niet voorbij gaan. Onder de directie van Michiel wordt hij weldra een uitstekend jager en een goed roeier.

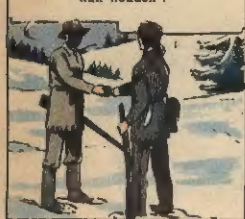

Maanden gaan voorbij, de winter komt...

Je leertijd is voorbij. Nu kan je schieten, dragen, roeien en je weg vinden...

Dank je, Michiel! Toen ik nog een kind was bewonderde ik de Indianen reeds zonder eigenlijk goed te weten waarom. Nu weet ik waarom ik van hen kan houden!

Negen jaar gaan voorbij, Archie wordt een bekend trapper. In 1914 neemt hij dienst in de «Fire Rangers» die de bosbranden moeten bestrijden...

Maar er wordt gevochten in Europa en Archie wordt soldaat. Hij wordt zwaar gekwetst en door gasvergiftiging getroffen...

In de lente van het jaar 1905 treedt Archie in dienst van een organisatie van ontspanningsvrijen. Weldra wijzen de bewoners van Timiskaming elkaar de zeventienjarige gids aan die erg op een Indianen lijkt en die graag omgaat met roedelen...

In 1917 wordt hij gereformeerd en naar Canada terug gestuurd. Daar zijn heel wat dingen veranderd sinds zijn vertrek...

(1) De Blanken.

Op zekere nacht...

Op zekere morgen in het jaar 1925 ontmoet Wa-sha-quon-asin, aan boord van een rivierschip een jonge Irokee: Anahareo, bijgenaamd « Pony ».

In het oerwoud moeten man en vrouw dezelfde inspanningen leveren: er is geen plaats voor zwakke mensen.

De wredeheden van de oorlog jagen Archie het woud in. Zijn natuurlijke neiging voor het leven in het woud, wordt zo sterk dat hij alle omgang met de Blanken vermijdt. Op een lentedag wordt hij dood de Ojibways halfdood gevonden...

Onder de leiding van Neganikabu leert Archie alle boodschappen van de natuur ontcijferen.

Hij mag in hun stam leven en hij tracht zo goed mogelijk Indiaan te zijn met de Indianen. Op zekere avond roept de hoofdmans Archie bli zich...

Mijn zoon, jij hebt het uitzicht van een Indiaan, je spreekt onze taal, maar je kent onze mentaliteit nog niet.

Neganikabu heeft als totem de bever en hij vereert dit dier...

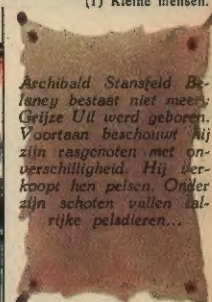

Respecteer deze « papoos » (1), mijn zoon. De zielen van de krijgers herleven in deze dieren. Je mag nooit een bever doden, zelfs niet wanneer je van honger sterft.

Archie treedt in de kring van de ouden...

Mijn zoon, je hebt een nieuwe naam verworven. Voortaan zul je « Wa-sha-quon-asin » heten (1).

(1) Kleine mensen.

Archibald Stanfeld Belaney bestaat niet meer: Grijsje Uil werd geboren. Voortaan beschouwt hij zijn rascalen met onverschilligheid. Hij verkoopt hen pelsen. Onder zijn schoten vallen talrijke peladieren...

(1) Grijsje Uil

Op tien mijlen van Doucet, in de omgeving van een klein meer, bouwt Grijsje Uil zijn blokhut. Anahareo komt en wordt zijn levensgezellin.

En op een lentemiddag...

Ja, Neganikabu zou het me nooit vergeven... Het spijt me je te ontgoochelen, maar ik moet er mee voortgaan... Niet voor lang, wees maar gerust! Ik heb echter nog enkele schulden te betalen voor onze wintervoorraad...

De bomen staan weer in bloei... De vogelen zingen... Ik ben gelukkig dat het jachtseizoen weer achter de rug ligt, je hebt zoveel bevers gedood...

De volgende dag...

Bij die bevershut? Neen, kom laten we verder gaan!

Ziehier de laatste val...

Neen, indien er een dier gevangen werd, kan het alleen maar gekwetst zijn...

Jammer genoeg...

De moeder is dood, en de drie kleintjes ook. Hier zijn de overlevenden.

We moeten ze redden! Het is onze plicht na hetgeen we ze hebben aangedaan!

Na een bewogen nacht, neemt de jager een grote beslissing...

Seder twintig jaar heb ik de dieren gedood zonder ervaring. Nu is het genoeg, ik zal nooit meer op beverjacht gaan!

Je hebt gelijk! We zullen desnoods wat zuiniger leven!

Dat is wel nodig, want stilaan geeft Griize Uil het jagen op. Op aanraden van de Indianen Micmac trekt het paar naar Frans Canada en bouwt een nieuwe hut bij het Berkenmeer...

En de bevers bouwen er eveneens hun nest!

Ze zijn weg... Het doet me toch leed... We waren zo vertrouwd met hun gezelschap...

We mogen niet egoïstisch zijn. Ze moeten ook hun leven kunnen leven op hun manier.

Plotseling...

De bevers hebben een tunnel geboord van hun nest naar het centrum van de hut. Voortaan kunnen ze voortdurend over en weer kruipen.

Intussen verkeert het jonge gezin in grote moeilijkheden. Op zekere avond...

Het gaat slecht! Wat kan ik doen om geld te verdienen?

Waarom zou je niet ons leven en dat van de bevers vertellen?

Ik heb hier in de oude boeken wat gevonden...

De kunst van het schrijven? Wel ja, er is niets aan verloren! Laten we het beproeven...

En Griize Uil tekent de oude Canadese legenden op en zijn avonturen met de bevers. Hij voegt er een vijftigtal foto's aan toe, en stuurt alles naar de uitgever van het weekblad «Country Life» in Engeland...

Altorens naar het Berkenmeer terug te keren, doet hij enkele aankopen...

Een fles wijn, suiker voor mijn bevers, wat tabak... Hola, dat kan ik allemaal niet meer kopen!

Het geluk van de ene is het ongeluk van de andere!

Geef me een glas wijn en voor vijftig frank suiker... Mijn bevers zijn gulzig!

Op Engeland kennen de artikels van Grey Owl (Griize Uil) een enorm succes.

Heb je dat verhaal van de bevers gelezen? Dat is een wonderlijke geschiedenis, nietwaar!

Inderdaad! Eindelijk een schrijver die iets weet te vertellen over die dieren!

Aangemoedigd door dit succes, schrijft de gewezen trapper een boek. Op zekere morgen...

Archie! De bevers zijn verdwenen!

Ik weet het, Pony... Toen ik ze gisteravond riep, kreg ik geen antwoord... waarschijnlijk werden ze gevangen...

We zouden een reserve moeten kunnen inrichten waar de bevers vrij kunnen leven en waar ze voedsel en bescherming vinden...

Nadat ze over hun eerste ontgoocheling heen zijn, besluiten Grijsje Uil en Anahareo andere bevers te adopteren. Een vriend bezorgt er hen een...

En Grijsje Uil bevrijdt een andere bever uit een vol...

En er ontstaat een nieuwe vriendschapsband...

MAH-WEE... MAH-WEE

We zullen je 'Jelly-Roll' noemen, liefste! Welkom aan het Berkenmeer...

Het diertje is goed genezen. Zijn pontjes waren gebroken en zijn huid ernstig gekwetst.

Ik kan het haast niet geloven! «Raw-Hide» is een taal diert!

Grijsje Uil werkt zonder verpozen aan zijn boek «De Laatste Orens». Op zekere dag...

Kijk, een hut!

Mijnheer Belaney, waarschijnlijk? Mag ik me even voorstellen: Campbell, de publiciteitsdirecteur van de nationale parken. Mijn helper en ik komen je bever fotograferen...

Onze bevers zijn reeds met tweeën op dit ogenblik!

Dea te beter!

Ik heb veel over je en over je plannen gehoord. De regering heeft besloten de bevers, met uitzondering bedreigd, te beschermen.

Ik moet je een onderkomen en alle faciliteiten aanbieden in een van de parken van het Dominion.

Jij zoudt met verschillende jachtwachters over het welzijn van een hele kolonie bevers moeten waken.

Dat aanvaard ik graag! Maar hoe is men op dat idee gekomen?

Je bedoelt waarom men jou heeft uitgekozen? Je bent te nederig, vriend! Je reputatie als verdediger van de bevers is reeds algemeen verspreid...

En deze ontmoeting betekent een ommekeer in het leven van Grijsje Uil. Op 31 oktober 1931 verhuizen Anahareo, Jelly-Roll, Raw-Hide en hijzelf naar «Beaver Lodge» (1), in het nationaal park Prins Albert. Daar kunnen de bevers rustig leven onder bescherming van Washington.

In Canada en in Groot-Brittannië worden de boeken van Grijsje Uil met groot belang gelezen. Zijn «Verhalen uit de Verloren Hut», zijn «Man en de Dieren», en de «Avonturen van Sajo en het Beversolk» kennen een enorme bijval.

Van 1835 tot 1837 geeft Grijsje Uil op eigen verzoek een reeks voordrachten in de Gouden Wereld. Op zekere avond te Londen...

Mijnheer Grey-Owl, zoudt u me even op straat willen volgen en een paard stelen?

Waarom?

Wel, dan zou ik een mooie foto kunnen maken... De mensen houden van sentimentele foto's met dieren!

Ja? Wel, vriend, ik raad je aan er zo vroeg mogelijk van onder te muizen! Wanneer ik een paard stel, dan is het niet voor het genoegen van een foto-graaf!

Zelfs de koninklijke familie vraagt Grey Owl in Buckingham Palace een voordracht te willen geven... De beschermers van de bevers aanvaardt deze uitnodiging met groot genoegen.

In de lente van het jaar 1938 telefoneert Grijsje Uil op een avond. Hij lijdt aan een zware longontsteking...

Loop snel naar het huis van de bever: Grijsje Uil is ernstig ziek!

De volgende dag, 13 april 1938; vertrekt Belaney naar de eeuwige jachtvelden. De vader van de bevers is niet meer, maar zijn kleine beschermelingen kunnen, dank zij hem, verder in vrede leven.

(1) Het huis van de bever.

Volgende week: TRENCK, DE ONGELUKKIGE PANDOER

KUIFJE 27 ★ BLZ. 7

VERBOOD

Ribeiro, leider van de expeditie, gaf de vogevrijverklaring

Onder de leiding van Ribeiro werken de negers als mieren. Het struikgewas is minder dicht wat toelaat vlugger te marsjeren...

Uit verschillende, bijna onmerkbaar tekenen, leidt de chef van de expeditie af dat ze gevolgd worden.

Het is best dat ik er niet over praat en steeds op mijn hoede ben!

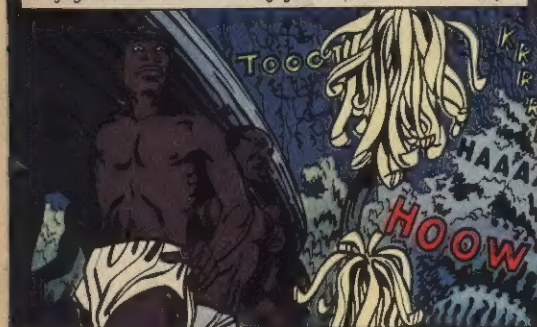
Teddy van zijn kant voelt hetzelfde gevaar maar spreekt er met niemand over.

Eensklaps blaast een Wogo-Yumbo neger in een schelp...

Zijn roep wordt beantwoord en het is net of de Wogo-Yumbo's scheppen er een heimelijk genoegen in de dragers schrik aan te jagen. Deze laatste zien grijs en klappertanden van angst.

Sneller! Sneller! Goed bij elkaar blijven!... De blanken zullen jullie beschermen met hun geweren...

Mood! Het meer is niet ver meer af... Ik zie het reeds!

De tovenaars ziet dat die "zenuwoorlog" geen enkel resultaat heeft en daarom geeft hij het sein voor de algemene aanval...

Een regen van pijlen zoekt door het struikgewas...

...en een pijl treft Ribeiro in het been...

N ZONE

Tekst en tekeningen
door Frans Craenhals

den het bevel dwars door het woud te marsjeren...

Met vlug gebaar breekt Ribiero de pijl en trekt de twee stukken uit de wonde...

Teddy en professor Pierpont rapen de gewonde op en leiden hem naar een schuilplaats...

Achter die rotsblok, professor! Vlug! Vlug!

Dat is meer dan de vogelvrijverklaarden verdragen kunnen. Ze steken de armen in de lucht en vluchten, gillend van angst...

De professor legt vlug een verband. Teddy die op wacht staat schreeuwt plotseling:

WE ZIJN VERLOREN! KUK, GINDS...

Uit het struikgewas komen talrijke krijgers opdagen. De situatie van de blanken is hopeloos. De Wogo-Yumbe's halen de kring rond de safari nauwer toe...

Kan je het album « DE ZWARTE TALISMAN »? Een reeks boeiende avonturen van Teddy en Maggy in een geheimzinnig land.

ZIEHIER WAT ONZE TEKENAARS ZICH VOORSTELLEN ALS DE IDEALE VAKANTIE

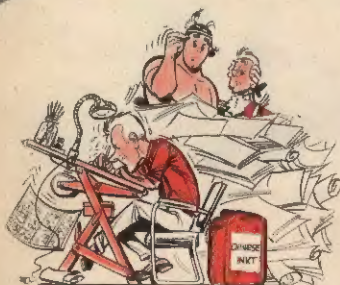
HERGE : « Het ideale tijdens de vakantie is : RUST ! »

FRED FUNKEN : « Het ideale vakantie ?
Ouh ! ... Het ideale niet ! »

FRANS CRAENHAL : « Het ideale vakantie ? ... Het ideale niet ! »

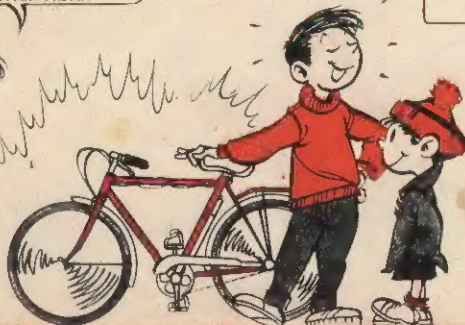

AL UDERZO : « Het ideale vakantie ? ... Het ideale niet ! »

TIBET : « Een verblijf in Provence met een gitaar, een lesso en een paard. Meel lang zou dit verblijf echter toch niet mogen duren want ik kan geen gitaar spelen, ik kan de lesso niet spelen en ik kan niet paardrijden ! »

DROMMELS! WAT
EEN PRACHTIGE FIETS!

JA, DE NIEUWE FIETS VAN
MICK IS EEN WONDER EN ZO
LICHT ALS EEN PLUMPIE!

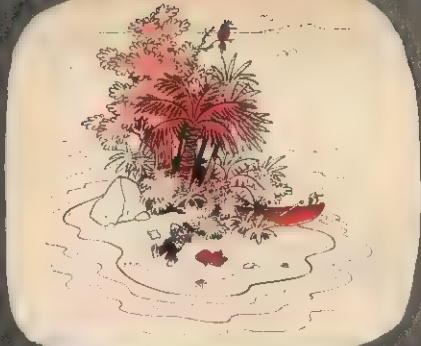
Dat kan niet anders,
het is een fiets

AJAX

Jeugd

AJAX FIETS TYPE JUNIOR van 850 F. VOLWASSENEN 2.250 F. VERKRIJGBAAR OP AFBETALING. — AJAX is het merk dat de fiets type KUIPJE produceert. M. Lemmenlaan, 175, Brussel (tel. 12.08.70 - 12.62.30).

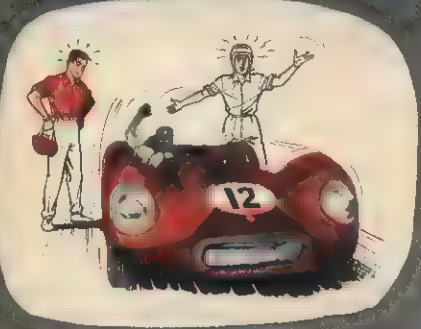
RAYMOND : « In de buurt van Natenschap om heerlijke dagen te slijten van van toeristen, duiken en... (niet te noemen) radio's ! »

ALBERT : « Wat is de ideale vakantie ? Ik heb ieder jaar een ideale vakantie. Over het algemeen lange reizen naar Afrika, India, Nieuw Guinee, Tibet... Dit jaar... Pardon, het vertiokuur is daar, ik sluit mijn koffer en vooruit, zoals naar gewoonte naar de Belgische kust ! In gezelschap van Dan Cooper, natuurlijk ! Mij wil absoluut dat ik teken tijdens mijn vakantie ! »

WILLY : « ...duurwaterjacht »

JAN GRATON : « In de wagen van Werson stappen en kilometers verslinden... Ieder zijn beurt, wat ! »

EDGAR P. JACOBS : « Vakantie, zou voor mij betekenen dat ik eindelijk op tijd zou klaar zijn met mijn tekenplaat, de tevredenheid van het gedane werk binnen de voorziene tijd. Maar helaas ! Ik zal wel nooit vakantie krijgen ! »

76 IDEALE VAKANTIE ?
DAT IS:
ZON
BERGEN
BOOMEN
MOOIE BOMEN
GEEN TOERISTEN
EEN LEKKER WIJNTJE
MENU
EEN FINE KEUKEN
EEN WEINIG SPORT
EEN ZACHT BED
GEEN PAPIER
EN GEEN DOTLOOD

Jacques Martin

VICTORIA VERTELT...

In de Expo op de Kustje's autorenhaan...
BROOM!

Zijn jullie dan stekeblind ?
Je moet goed op mijn witte stok letten.
drommels nog toe !
Luister,
ik heb een idee !

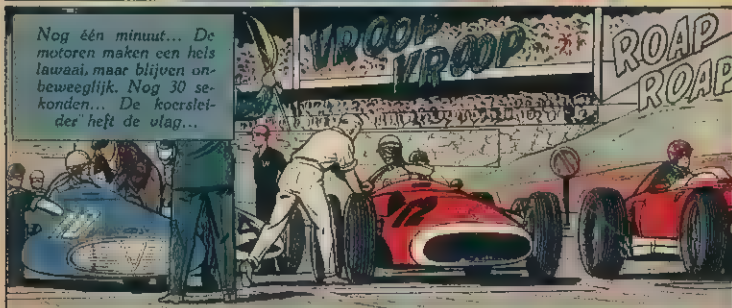

Fantastisch ! Sedert ik mijn witte
stok verving door een reep chocolade
EXPO 58
zijn ze veel oplettender !

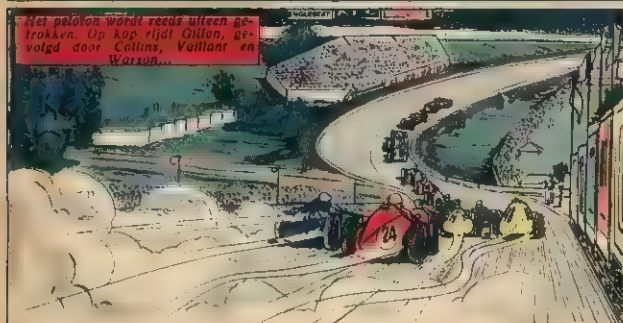
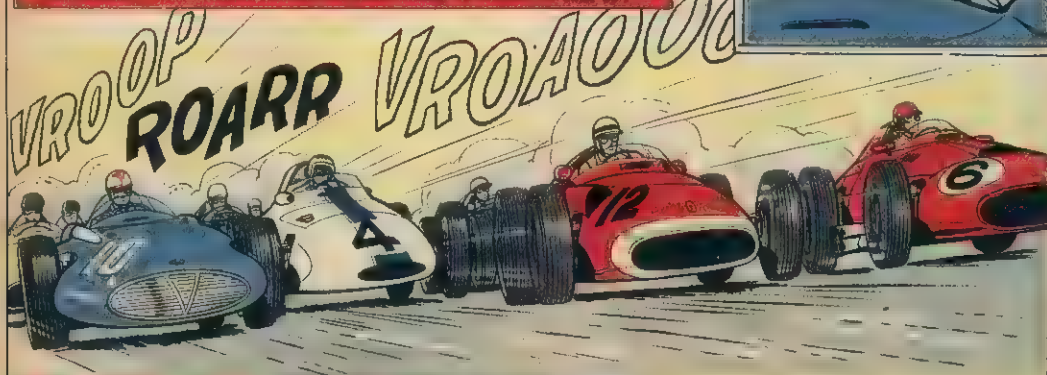

DE GROTE

Wie zal wereldkampion worden, Michel Vaillant of Steve Warson? Zij hebben beiden één wedst Francorchamps.

Rijf seconden... Vier seconden... Ollion is reeds 20 cm vooruit gereden... Twee seconden... Een seconde... De motoren maken nu een heils lawaai, ze schieten de vlag op!

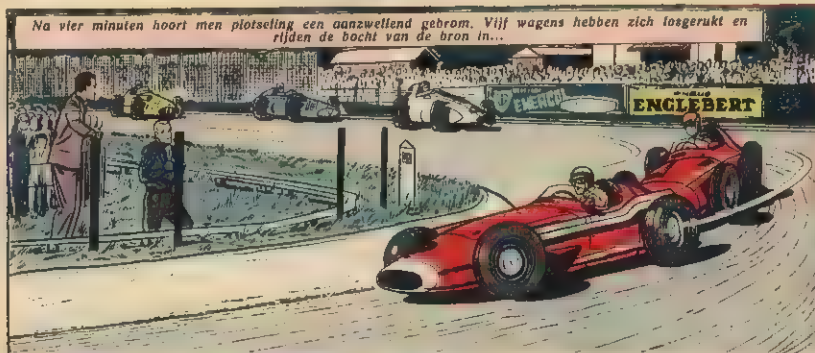

MATCH

DOOR

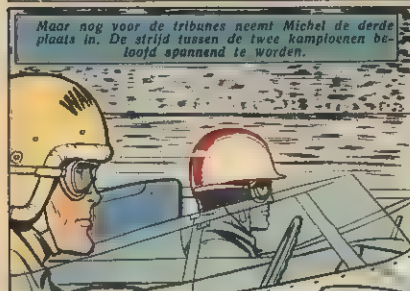
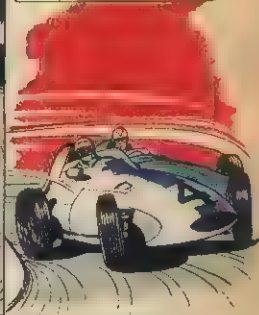
jean Graton

gewonnen en beluisten nu de Grote Prijs van

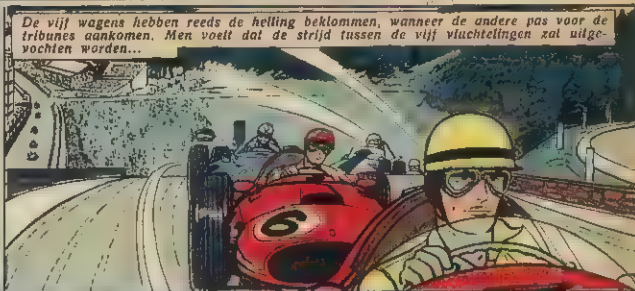

Na vier minuten hoort men plotseling een aanzwellend gebrom. Vijf wagens hebben zich losgerukt en rijden de bocht van de bron in...

Michel hangt in het wiel van Warson...

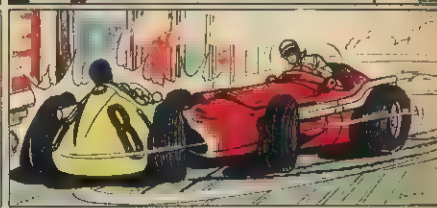

Maar nog voor de tribunes neemt Michel de derde plaats in. De strijd tussen de twee kampioenen beïjloofd spannend te worden.

De vijf wagens hebben reeds de helling beklommen, wanneer de andere pas voor de tribunes aankomen. Men voelt dat de strijd tussen de vijf vluchtelingen zal uitgevochten worden...

Bij de tiende ronde hebben de vijf wagens hun voorsprong nog vergroot. Op kop rijden Collins, Warson en Vaillant. Op 100 meter volgen Gilton en Berckmans, maar het lot toont zich minder gunstig voor deze twee laatste. De vijftiende ronde dubbelt Berckmans Gilton, en dan zetten ze beiden een razende achtervolging in om hun achterstand te verminderen. Maar in de bocht voor de tribunes...

De renners kruijpen uit hun zwaar gehavende wagens. Berckmans ekskuseert zich bij zijn tegenstander, die hij tot opgave heeft gedwongen.

Het is wel jammer, ik had slimmer moeten zijn en je ontwijken...

VROO VROO

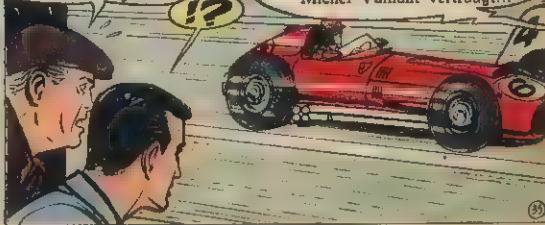

De drie mannen die op kop rijden hebben nu een ronde voorsprong op de andere wagens. Michel rijdt in eerste positie, maar bij de achttiende ronde

Wel? Wat? Alleen Warson en Collins? Waar is Michel gebleven?

Hallo! Hallo! Men deelde ons mede van controlepost Nr 6 dat Michel Vaillant vertraagt...

!

(Wordt voortgezet.)

HIJ HAD ALLES VOORZIEN...

VERHAAL
VAN GREG
GEILLUSTREERD
DOOR WILL.

HEEL zorgvuldig scheurde mijnheer Precies een blaadje van de postkalender, plooidde het en schikte het netjes in de schuif van zijn bureau. Dan kuchte hij en heel de familie, mevrouw Precies, de twee zoonpjes en het dochtertje Precies en de hond Bastaard, spitste het oor, want als mijnheer Precies zo kuchte was er iets belangrijks op til.

Ik moet jullie even over de vakantie spreken, zo begon M. Precies.

Daar ging het dus over! De hele familie schaarde zich rond het gezinshoofd. Ieder jaar werd het plan van de traditionele vakantiereis opgesteld door M. Precies zelf die niets aan het toeval overliet. Iedereen moest zich dat plan tot in de geringste details in het geheugen prenten.

— Ik heb een nieuw reisplan gemaakt, zo vervolgde papa Precies, terwijl hij een grote kaart op tafel openplooidde. In drie dagen reizen wij naar een klein en charmant bergdorp. We komen terug in vijf dagen, wat ons toelaat een ommetie langs de kust te maken. We vertrekken donderdaam morgen om vijf uur stipt.

— Vijf uur, riep madame Precies, dat is toch een beetje vroeg!

— Ik zou niet om vijf uur vertrekken als ik daartoe geen ernstige reden had. Ik heb de rit van de eerste dag tot in de geringste details bestudeerd en berekend. We rijden met een gemiddelde snelheid van 65 km per uur. Voor het ontbijt nemen we twintig minuten. voor het

middagmaal een half uur en 's namiddaas juist twaalf minuten voor een roomijs of een glas water. Indien mijn plan stipt wordt opgevolgd, dan bereiken wij 's avonds het hotel waar wij het avondmaal nemen en waar ik kamers heb gereserveerd. Ik zal er de hand aan houden dat niemand van jullie het uurrooster in de war stuurt! Ik heb een hekel aan reizen waarin niet alles werd voorzien!

Mevrouw Precies, de drie kinderen Precies en de hond Bastaard hoorden de neus. Ze hadden trouwens niets anders te doen, want papa Precies dulde niet dat men zijn plannen wijzigde. Er was op de vakantie-reis geen plaats voor fantasie of onverwachte avonturen en de vreugde van zo'n reis was dan ook eerder getemperd.

★

Donderdag 's morgens, om vijf uur en één minuut, verdween de auto van de familie Precies om de hoek van de straat. Boven de vele koffers en pakken zag men het hoofd van de chauffeur, van mama Precies, de drie kinderen Precies en de snuit van Bastaard nauwelijks uitsteken.

In de Poststraat moest M. Precies voor het rood licht stoppen.

— Ik heb dertien minuten per dag voorzien voor het stoppen voor de verkeerslichten en een gedwongen halte voor een overweg. We hebben voor de eerste dag zeven overwegen en het is natuurlijk moeilijk dat een van die zeven niet gesloten is als wij toekomen. Dat is trouwens niet zo erg, ik heb alles voorzien. Ik heb de gaskraan aangesloten, de elektriciteit afgezet, de waterkraan in de kelder dichtgedraaid en de nodige stappen gedaan opdat onze briefwisseling zou nagezonden worden.

— Ik heb dorst, zei Brigitte Precies, de oudste.

— Ik ook! verklaarde Bernard, de tweede van de kinderen Precies.

— Ik heb geen dorst, maar ik zou toch eens moeten uitstappen om... om... zei Lode, de benjamijn.

— Waf! Waf! aldus beaamde Bastaard.

Papa Precies vernietigde deze kwaliteits in de kern en antwoordde met scherpe stem:

— Mijn plan voorziet niet dat wij op dit ogenblik stoppen, ik heb uitgerend dat wij zes minuten zullen blijven staan te Zandvoort op negen en twintig kilometers van hier. Gezien de gemiddelde snelheid, waaraan ik op dit ogenblik rijd, zijn wij binnen zeven en twintig minuten daar. Jullie moeten dus maar zeven en twintig minuten wachten!

Het werd stil in de auto. Niemand waagde het tegen te stribbelen en op het gelaat van papa Precies verscheen de

tevreiden uitdrukking van de strateeg die alles heeft voorzien en die door geen enkele gebeurtenis kan verrast worden.

★

Stapvoets reed papa Precies over de Grote Markt van een mooi dorp, die vol kramen stond. Het was marktdag.

— Dat is ongehoord! riep M. Precies woedend. In geen enkele qids heb ik gelezen dat het hier juist vandaag marktdag is! Het is zó dat de mooiste, tot in de puntjes geraspelde reisplannen in de war gestuurd worden. Ik ben er van overtuigd dat we hier ten minste vijftien minuten zullen verliezen! Het enige wat we kunnen doen, is deze namiddag niet stoppen voor een verfrissing, aldus halen we de verloren tijd weer in.

— Maar ik MOET absoluut even uitstappen, riep de kleine Lode.

Papa Precies dwilde hard op het rempedaal.

— Het is goed, mopperde hij, we zullen hier stoppen. Ik betreur het diep dat mijn familie zo grillig is! Waarom volgen jullie mijn voorbeeld niet! In het leven moet men alles voorzien, dat is het enig middel tot welslaagen!

Het humeur van papa Precies werd er niet beter om toen mama Precies, die de uitgaestipelde reisroute op de kaart volade, zich vergiste.

— Je doet het met opzet! schreeuwde het gezinshoofd, ik stel het plan op, ik voorzie alles en mijn familie doet haar best om mijn plan zo goed mogelijk te dwarsbomen! Ik heb onze reiswee met blauw potlood op de kaart aangeduid. Je hebt die

lijjn slechts te volgen. Als je een beetje oplet, kan je niet missen! — t is toch jammer, zuchtte mama Precies. We zijn hier op twee stappen van een grote stuwdam en daar net reden we landas een middeleeuwse stad zonder er één oogslag op te werpen. Een bezoek zou nochtans zeer interessant geweest zijn!

— Neen! Neen! Dat duurt veel te lang en bovendien heb ik zulks niet voorzien! We bezoeken slechts de plaatsen die ik goed ken, zodoende weet ik waarom me te houden en kan ik juist berekenen hoeveel tijd dat bezoek in beslag neemt!

★

Om negentien uur en twaalf minuten stopte de auto van de familie Precies voor hotel Britanica.

— Ik ben tamelijk tevreden, zei papa Precies. We hebben slechts enkele minuten vertraging op ons uurrooster. Gelukkig dat ik alles had voorzien en dat ik het reisplan, dat door julie luimen en grillen bedreigd werd, op tijd in ere kon herstellen.

Papa Precies stapte de hall van het hotel binnen, gevolgd door mama Precies, de drie kinderen Precies en de hond Bastaard, allen diep onder de indruk van de wijsheid, de nauwkeurigheid en het oramschietent van het gezinshoofd.

Ik ben mijnheer Precies, zei papa Precies tot de receptiechef.

— Zeer vereerd, mijnheer. Wat kan ik voor u doen?

— Ons de kamers aanwijzen die ik hier heb gereserveerd.

— Zo... 't is eigenaardig dat men me daarvan niet op de hoogte heeft gebracht.

De man verdween. Papa Precies stampte zenuwachtig met de voet op de grond, de rest van zijn familie bewaarde een eerbiedig stilzwijgen. De chef van de receptie kwam terug in gezelschap van de direktie.

— Het spijt me erg, zei deze laatste, maar wij hebben geen plaats voor u. We hebben van 't geen brief ontvangen!

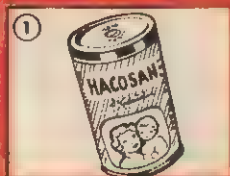
— Wat? Geen brief ontvangen? Dat is onmogelijk! Ik zal de naam van uw hotel goed onthouden, mijnheer. Ik heb een hekel aan zulke slordigheid! Hier zet ik nooit meer een voet!

Mijnheer Precies draaide de hekel en ging, gevolgd van

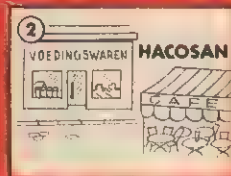
mama Precies, de drie kinderen Precies en de hond Bastaard, delftig en waardig weer buiten. Papa Precies zag rood en hij moest zijn vest uitdoen, omdat hij het van louter woede veel te warm had gekregen. En toen hij zijn vest uitdeed, vielen er wel geteld zeven brieven uit zijn zak, en deze brieven droegen de adressen van de zeven hotels die papa Precies de vorige maand had uitgekoken en waar hij voor zich en zijn familie kamers had gereserveerd. Die zeven brieven van papa Precies vielen vlak voor de snuit van Bastaard, en Bastaard blafte luid alsof hij zeggen wou:

Hou, was dat ook voor jou?

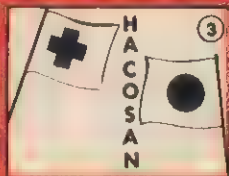
GROTE GRATIS PRIJSVRAAG REBUS-HACOSAN

- A) Een vloeistof.
B) Een vast lichaam.

- A) Verkocht in de herbergen.
B) Verkocht in de goede kruidenierswinkels.

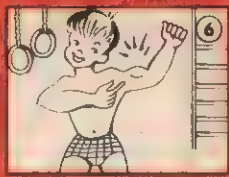
- A) Een Zwitsers produkt.
B) Een Japans produkt.

- A) Een triestige jongen.
B) Een vrolijke jongen.

- A) Juiste spelling.
B) Foutieve spelling.

- A) Hij drinkt HACOSAN.
B) Hij drinkt geen HACOSAN.

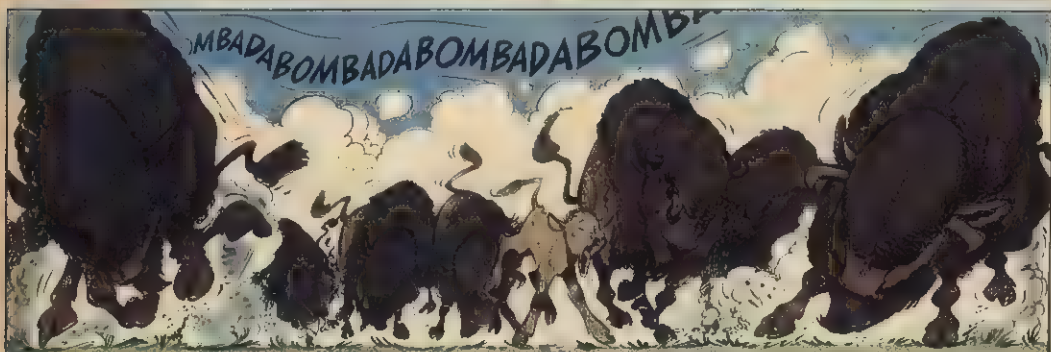
REGLEMENT VAN DE PRIJSVRAAG :

Kijk goed naar ieder beeld en beantwoord de twee vragen die er onder staan als volgt : het antwoord op beeld 1 is A of het antwoord op beeld 1 is B, enz., voor de vijf andere prentjes. Zend je antwoord aan COBEL-MEX, Sint-Michielslaan, 103, te Brussel. Je krijgt een mooi geschenk indien je de zes vragen van de rebus juist beantwoord hebt.

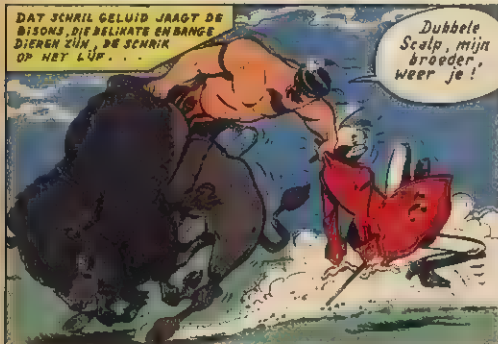
HOEMPA PA DE

Om te ontsnappen aan de wrede Platvoeten, verberge

DAT SCHRIJL GELUID JAAGT DE BISONS, DIE BELINATE EN BANGE DIENEN ZIJN, DE SCHRIJK OP HET LIP...

Dubbele Scalp, mijn broeder, weer je!

DE PLATVOETEN KREGEN NIET DE TUD OP ZIJN TE SPRINGEN. MET ENIGE WAT ZE NOG KUNNEN DOEN IS MEENOLLEN MET DE BISONS...

Het was een herveuze lach, chef! Het kietelde zo toen ik over de grond kroop...

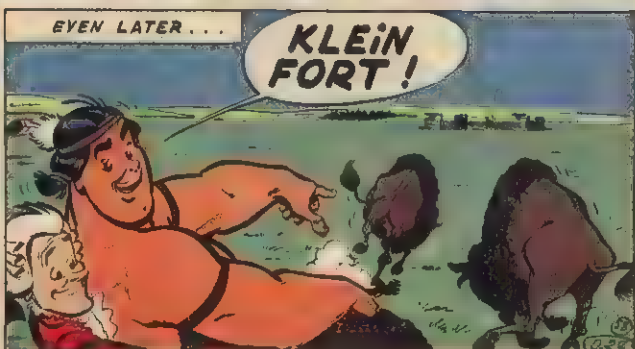

De bisons lopen naar 't fort! Met een beetje geluk redden we alle drie onze scalp!

EVEN LATER...

KLEIN FORT!

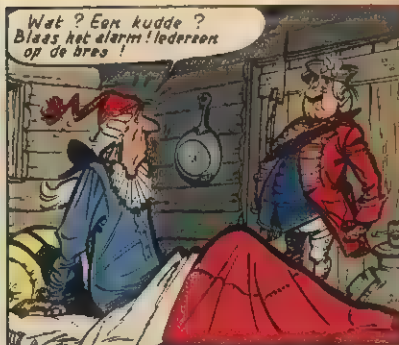
ROODHUID

TEKST

TEKENINGEN

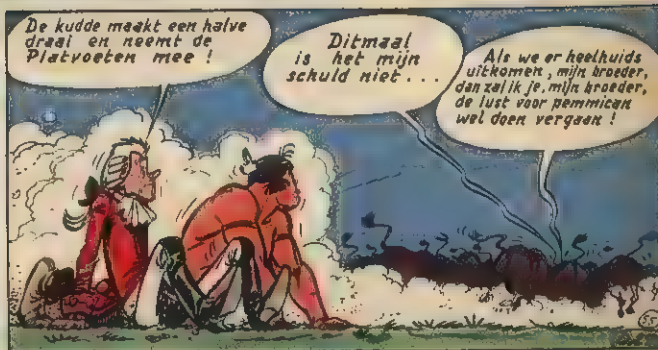
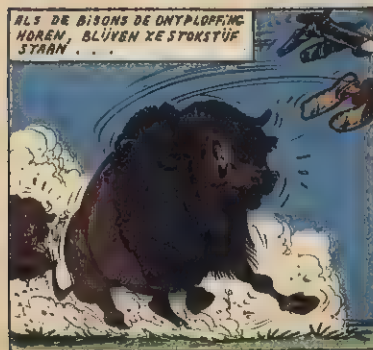

Hoempa Pa en zijn vriend zich tussen de bisons...

ENKELE OGENBLIKKEN LATER...

Heren, u bekoogt er zich over dat u nooit uw wapens kon gebruiken en dat ze hingen te roesten. Thans kan u de verloren tijd inhalen. Schiet de kudde die van plan is ons overhoop te lopen, glad heer!

Tekst van J.-M. Charlier

Geillustreerd door Ref

COCHISE!...

In de hoop een bloedige strijd tussen de pioniers en de Apachen te vermijden, rijdt Steve Howard naar het kamp van de Apachen om er met Cochise te onderhandelen. Onderweg ontsnapt hij aan een aanslag...

DE bleke zonneschijf kwam uit de nevel te voorschijn als de verkenners dwars over de sierra galoppeerde. Totnogtoe had de nacht hem voor het waakzaam oog van de Apachen verborgen maar nu het dag werd zou hij heel spoedig ontdekt worden. Hij nam daarom enkele voorzorgsmaatregelen. Om de Indianen vertrouwen in te boezemen, moest hij ongewapend naar hen toekomen. Hij stopte dus voor enkele magere lorkeboomen. Op een heuvel een enorme kaktus, die een prachtige uitkijkpost vormde. Howard gespte zijn gordel waaraan zijn Colt bengelde los, haakte zijn Winchester van de zadeldknoop, wikkelde de wapens in zijn poncho en verborg ze tussen de takken van een lorkeboom. Hij brak een dode tak af en knoopte zijn wit zijden halsdoek aan een uiteinde. Met dit geïnproviseerd vaandel zwaaiend reed hij verder. Hij reed langzaam en rustig en de wind deed zijn wimpel flappen. Er was geen enkel Indiaan te bespeuren, alhoewel Steve af en toe de indruk had dat men hem be-

spliedde en volgde. Nu en dan riep hij luidkeels en de echo van zijn kreet weergalmde van rotswand tot rotswand. Vele uren reed hij aldus en het werd ondraaglijk heet. Plotseling zoefde er iets langs zijn oren en plantte zich met doffe slag in een dode boomstam op zes stappen voor hem. Steve stopte onmiddellijk en staarde naar de lange met bonte pluimen versierde pijl die nog trilde. Zijn hart bonste in zijn borst.

Langzaam stak hij de armen op en zwaaide met zijn witte wimpel en tegelijkertijd keerde hij zich in de richting van waaruit de pijl gekomen was. Hij zag de Apachen. Ze waren met een dertigtal en zaten roerloos als tempelbeelden op hun kleine paarden met lange manen. De zon deed hun koperen en glazen armbanden schitteren en de lange adelaarspluimen waarmee hun gitzwart haar was versierd, wiegden in de wind. Op het ogenblik dat Steve zich afvroeg waarom ze niet op hem toesnelden, hoorde hij een steen van de rotswand glijden. Hij keerde zich om en zag andere silhouetten die als

Chinees schaduwbeelden op het diepblauw van de hemel stonden afgetekend. Hij begreep ogenblikkelijk dat hij omsingeld was.

— Cochise! Ik wil Cochise, de grote sacheem, spreken!

Om de paniek die zich van hem meester maakte te overwinnen, riep hij in hun dialect en zwaande hij opnieuw met zijn witte vlag.

Plotseling weerklonk er een scherpe kreet. Dat was het signaal tot de aanval. De oorlogskreet van de Apachen galmde over het land en de krijgers kwamen te midden van een grote stofwolk op hem afgestormd.

Howard wachtte roerloos en plotseling vormde de huilende massa een enge kring rond hem. Thunder steigerde en hinnikte woedend. Howard riep, atak de armen omhoog en trachtte zijn paard, dat hij tussen de knieën gekneld hield, te bedaren. Een koperkleurige gestalte zat met één machtige sprong plotseling achter hem op het paard, een arm slingerde zich rond zijn nek en neep zijn keel haast toe. Een zware to-mehawk draaide boven zijn hoofd en instinktelief trachtte hij zich met beide handen te beschermen. Er volgde een zware slag, het was net alsof zijn schedel barste en een hevige pijn doorploegde hem van het hoofd tot de voeten. Hij trachtte zich nog een ogenblik kloek te houden, maar dat gelukte hem niet. Zijn lichaam werd slap en hij zonk in een eindeloos diepe, zwarte kuil.

★
HOWARD had de vreselijke indruk dat al zijn ledematen uit elkaar gerukt waren, zijn hoofd deed zo'n pijn, was leeg en woog zwaar als een blok lood. Hij voelde dat hij tegen de lauwe flank van zijn paard gebonden was, maar het duurde lang vooraleer hij er zich rekenschap van gaf dat men hem langs een smal roterachtig pad de bergen introk. Iedere hoefslag van het paard dreunde in zijn schedel na als een zware hamerslag. Zijn gelaat was opgezwollen en bedekt met een dikke laag stof.

Hij deed een haast bovenmenselijke inspanning om zijn gedachten samen te rapen en de situatie te overschouwen. Voorzichtig keek hij van onder zijn oogleden om zich heen. Voor hem en achter hem reden de Indianen op een rijtje. Een van hen, waarschijnlijk de man die op zijn paard was gesprongen, had Thunder bij de leidsels gegrepen en trok het paard mee. Van zijn aanvalster zag Steve niets dan de brede koperkleurige rug en de pijlkoker die daarop bengelde. Te oordelen naar het roze licht waarin het landschap baadde en de dansende schaduwen op de rotsflanken hadgemaakt, moest het avond zijn. De verkenners was dus heel de dag bewusteloos geweest en ongetwijfeld had de avondkoele hem weer bij kennis gebracht. De troep Apachen was in de loop van de dag aangegevoerd.

Waarheen reden ze met hem? In ieder geval hadden ze hem niet ter plaatse gedood en gesnelmoord

Waren ze onder de indruk van zijn kreten en wilden ze hem naar Cochise leiden? Hadden ze het inzicht hem aan de folterpaal te binden of plechtig ter dood te veroordelen? Op dit moment was het onmogelijk hun ware bedoelingen te raden.

Ze waren op de kruin van de rots gekomen en de ruiters kozen een smal pad gewurgd tussen twee enorme granietrotsen. Heel lang reden ze door die nauwe en donkere bergengte, dan steeg er vooraan in de rij een langgerekt gehuil op. Dat was beaalt een afgesproken sein want het werd met dezelfde kreten beantwoord. Het enge pad monddte uit op een uitgestrekt plateau, dat te midden van hoge bergen lag. De verkenners waagde het even rond te zien... Hij zag talrijke tipi's naast elkaar opgesteld. De Indianen zaten rond kampvuuren waarvan de rook recht en bijna roerloos in de rustige avondlucht opsteeg. Rechts van hem honderden paarden die elkaar verdrongen om van het koele water van een bergbeek te drinken, die dwars door het reusachtig kamp vloede. De angst snoerde Howards keel toe. Duzenden Indianen waren daar verzameld! Gehuld in bontgekleurde deken praatten de krijgers met elkaar terwijl de squaws stilzwijgend het eten kookten en half naakte kinderen in het stof stoeiden.

Toen de ruiters naderden steeg er een vreselijk lawaai op. Gillend kwamen vrouwen en kinderen toegelopen. De mannen volgden statig. Toen de koperkleurige massa de gevangene ontdekte, bereikte het tumult zijn hoogtepunt.

— Ter dood! Ter dood! werd er geroepen en enkelen trachtten de gevangene van zijn paard te rukken.

De ruiters hielden de menigte op afstand en baanden zich met rustige zekerheid een weg door die menzenze. Vluggen reden zij op een open plaats toe te midden van het reusachtig kamp. Afzijds van de andere tipi's, hoger, ruimer en fraaier versierd, stonden de tenten van de leiders. Voor deze tenten reusachtige, fantastisch gesneden en geschilderde totems.

Een twintigtal Apachen met prachtige pluimen op het hoofd zaten in een cirkel gehuld rond een kampvuur. Toen zij de ruiters zagen naderen stonden ze op. Een van deze Apachen domineerde de anderen door zijn indrukwekkende gestalte. Steve herkende deze man met een oogopslag.

Het was Cochise.

Volgende week
DE DOOD VOOR OGEN

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY door TEBET*

TEGEN DE MUUR

TEKST VAN GREG*

Black Skelett, een gevaarlijke bandiet die hij toeval door Kid Ordinn werd gevangen genomen, kan uit z'n cel ontsnappen.

De volgende morgen...

Chick Bill? Ja, ik heb hem gezien... Een half uur geleden... Hij liep naar de stal van het hotel...

Ga je weg?

Ja, ik ga wat patrouilleren in de omgeving. Misschien heb ik het geluk Black Skelett weer bij de lurven te vatten!

Mag ik je vergezellen?

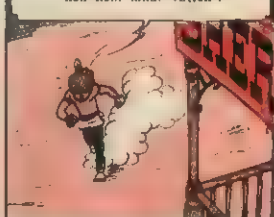
Nee, want ik vrees dat die bandiet geen grapjes maakt met zijn Colt. Het is beter dat jij hier blijft, bij Dog Bull en Kid.

Wees voorzichtig!

Wanneer Chick Bill alleen gevaar wil trotseren, ik ziek zijn van onrust. Waarom is Black Skelett niet over grens gevlucht? Dan moesten Mexicaanse politiemannen hem maar vatten!

GEEN CENT, HEB JE DAT VERSTAAN? Je bent zo onbeschaamd als je dwaas bent! HEB JE DAT VERSTAAN?

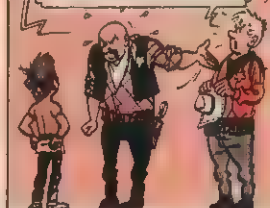
Baas, wees nu redelijk!

Wat gebeurt er, sheriff?

Wat er gebeurt? Wel, deze nietsnut komt de premie oplossen die uitgelooft was voor het vatten van Black Skelett!

Ik heb hem toch naar hier gebracht. Ik wil beloofd worden!

Goed, ik zal desnoods uit mijn eigen zak wat bijleggen, maar ik verzeker je dat met die premie de mooiste begrafenis van heel Arizona zal moeten betaald worden, want indien je nog twee seconden aandringt...

Je moet niet aandringen, Kid! De sheriff heeft altijd gelijk!

Hij heeft wat hard genepen...

Maar ik zal hem bewijzen dat ik recht heb op de premie. Ik heb dat geld trouwens nodig om visgerief te kopen... Ik zal Black Skelett opnieuw gaan vangen!

Jij ook?

Niet ver daar vandaan...

De bank? Hierlangs, vreemdeling. Het is dat groot gebouw. Als je moet wat afhalen, haast je dan want ze zullen weldra sluiten.

En of!

(Wordt voortgezet.)

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

DE KATOLIEKE REFORMATIE

KARDINAAL MATHIEU, historicus uit de vorige eeuw, schreef dat de Kerk steeds overleefde alhoewel zij altijd bedreigd werd en haar geschiedenis een aaneenschakeling van dood en wedergeboorte is.

De Kerk, diep geschokt door de Lutheraanse, de Calvinistische en Anglikaanse hervormingen die haar de helft van haar gelovigen ontrukte, begon met hervormingen in eigen schoot. Dat was de contra-reformatie.

3. — DE JEZUIETEN

DE Jezuiten leggen slechts definitieve geloften af als zij 33 jaar zijn. Zij gehoorzamen hun oversten en de paus blindelings en strijden voor de Kerk met woord en pen. Door hun universiteiten en colleges hadden zij een grote invloed op het onderwijs. Zij ver trokken als missionaris naar China, Japan, naar Indië en Amerika.

1. — DE H. IGNATIUS VAN LOYOLA

DE hervorming van de Kerk of contra-reformatie, werd voorbereid en vergemakkelijkt door de vernieuwing van het kloosterleven. De H. Theresa van Avilla vernieuwde de Karmelieten-orde. Een Bask, eveneens van adellijke afstamming, was de stichter van de Jezuiten. Te Pamplona vocht hij als officier tegen de Fransen, werd gewond en tijdens z'n gedwongen rust mediteerde hij en kwam tot het besluit « soldaat van Christus » te worden.

4. — HET CONCIÏE VAN TRENTE

DE opvolger van paus Leo X was Adriaan VI, de enige Nederlandse paus uit de geschiedenis. Adriaan Floriszoon uit Utrecht, die professor aan de hogeschool van Leuven was. Hij begon de contra-reformatie. Het duurde echter lang alvorens er een concilie bijeen geroepen werd. Ten slotte vond dit plaats te Trente in 1545. De werkzaamheden werden pas afgesloten in 1563.

2. — SOLDAAT VAN CHRISTUS

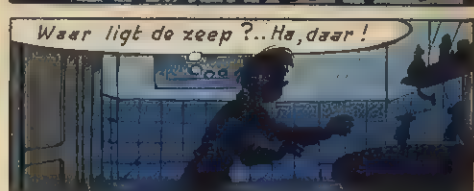
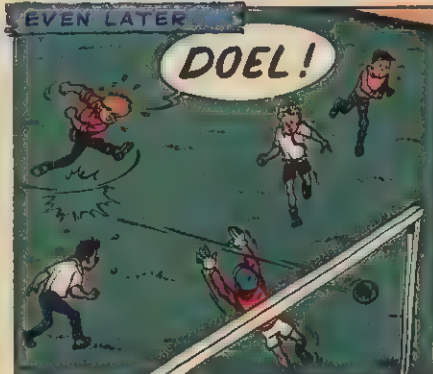
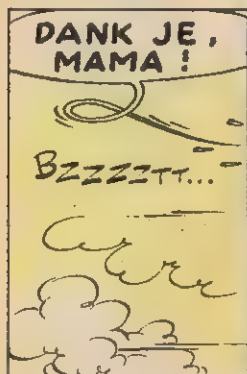
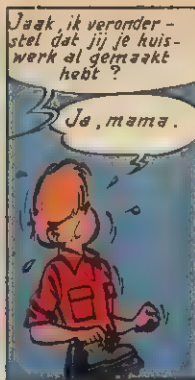
IGNATIUS ging naar Monseraat om er zijn wapens aan O.L. Vrouw op te dragen, deed boete in het stadje Mansera en studeerde te Parijs. Het is daar dat hij, samen met enkele vrienden, in 1534 op Montmartre (komt van Mont des Martyrs = Martelarenberg) de eed aflegt zich helemaal in dienst te stellen van Christus. Ignatius stichtte dan een kloosterorde op militaire leest geschoeid en bestuurd door een generaal. Zij heette « Societas Jesu » afk. S.J. In 1540 keurde Paus Paulus III deze orde goed.

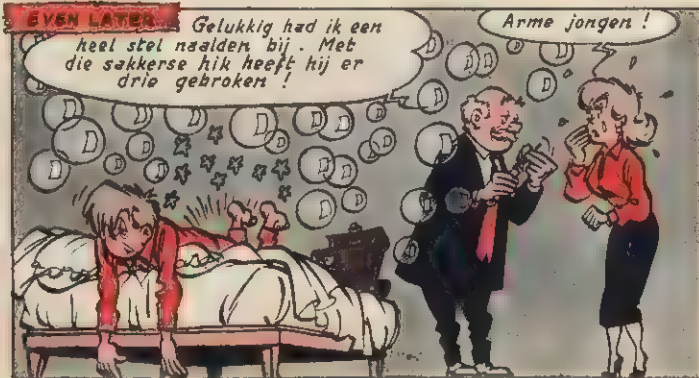
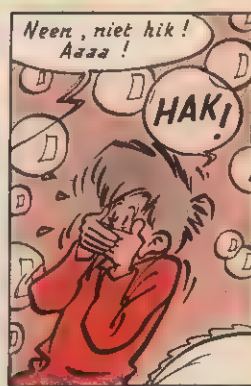
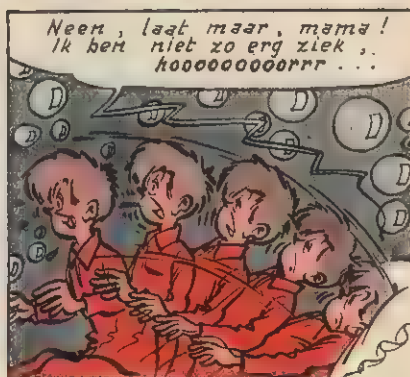
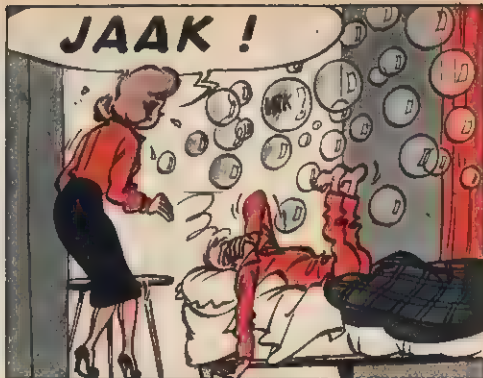
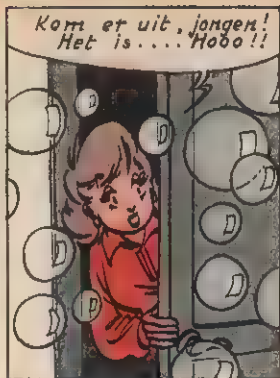
5. — DE CONTRA-REFORMATIE

HET Concilie van Trente legde o.m. de definitieve Latijnse tekst van de Bijbel vast, herstelde de tucht in de rangen van de geestelijkheid en trachtte de misbruiken af te schaffen. Het Concilie (van het Lat. concilium = vergadering) besloot seminaries te stichten om de geestelijkheid op te leiden en publiceerde een katechismus om het godsdienstonde-wijs, verstrekt aan de gelovigen, te vergemakkelijken. Op school zouden de kinderen bij middel van vraag en antwoord alles leren wat zij over de katolieke godsdienst moesten afweten. Deze godsdienst zou uitgedragen worden naar tot dusver onbekende landen.

(Wordt voortgezet.)

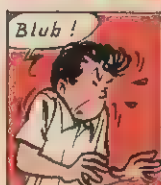
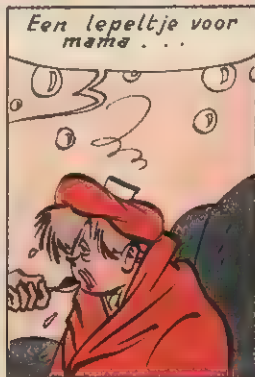

Je geeft hem afwisselend
magnesiumsulfaat en
houtskool
en dat drie of vier
keren per dag !

Het zal misschien
moeilijk zijn want
magnesiumsulfaat
smakt
VRESELIJK SLECHT.

TWEE UREN LATER

Wees moedig, mijn kleine 'bengel'.
Mama zal je genezen !

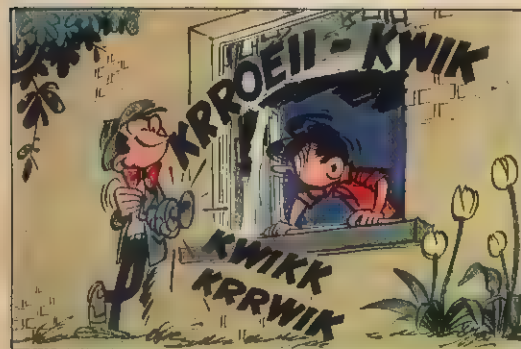
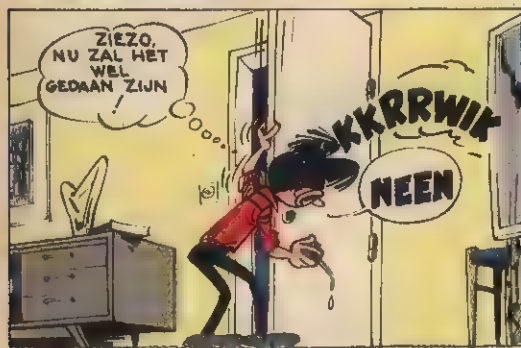
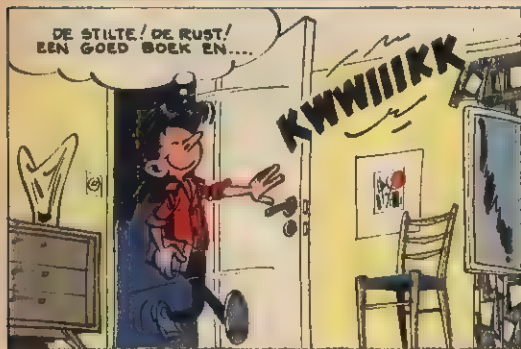
Volgende week : EEN AVONTUUR VAN TANTE ZENOBIE

Finde
KUIFJE 27 ★ BLZ. 23

TON en TINNEKE

DOOR *Frankie*

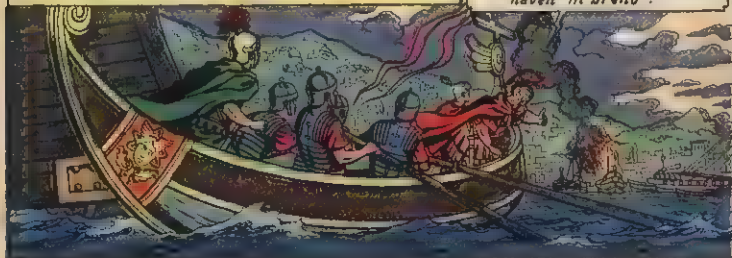

De haven van Pompel werd geblokkeerd om te beletten dat Rafq en zijn handlangers zouden ontsnappen, maar...

AAN DE ANDERE KANT VAN DE REDE, AAN DE KANT WAAR
TALRIJKE BOTEN GEMEERD LIGGEN, SCHIET ER EENS-
KLAPS EEN VAARTUIG IN BRAND...

Bij alle goden! Sleep dat schip
afzijds, anders zet het de hele
haven in brand!

Vlug! Roei me vlug bij
het brandend schip.
Ik zal daar bevelen
geven! Vlug... Nog
vlugger!... Vlugger!...

DE KRÜGERS ROELEN UIT ALLE MACHT EN DE SLOEP NADERT
DE BRAND DIE EEN ON-
RUSTWEKKENDE UIT-
BREIDING NEEMT...

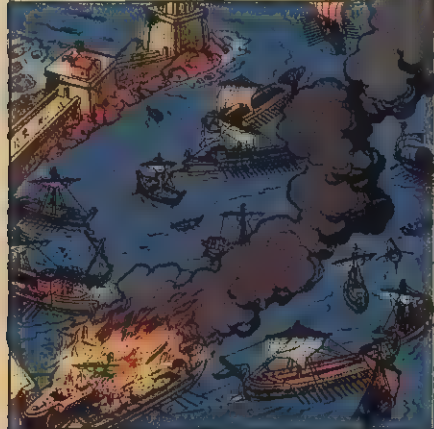
Sleep de boot tot in zee, maak
de doorgang vrij!

WELDR A ONTSTAAT ER ZULK EEN VERWARRING
DAT DE BEVELEN VAN DE PROCURATOR, IN HET
ONKAS VAN DE ANKERKETTINGEN EN HET GEZOE-
VAN DE ZEILEN DIE GEHESEN WORDEN, GESMOORD WORDEN...

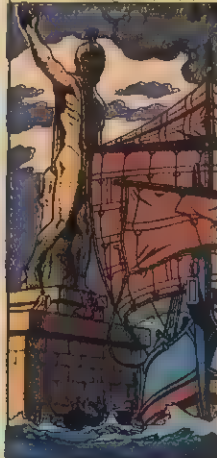
DE MEESTE SCHEPEN VAAREN IN ALLE RICHTINGEN.
ZIJ DIE GEMEERD LIGGEN TRACHTEN VAN DE
KADE WEG TE KOMEN OM TE ONTSNAPPEN
VAN DE BRAND. EEN TWEEDE SCHIP STAAT
WELDR A IN LICHTELAARIE...

OP HET OGBENBLIK DAT
NIEMANDER ZIEN AAN
VERWACHT, STEVENT
ER EEN HANDELS-
SCHIP NAAR DE HAVEN-
GEUL DIE THANS VRIJ
IS, EN MET ALLE
ZEILEN IN TOP...

... BEREIKT HET WELDR A
HOGE ZEE...

Goed gewerkt! Onze
vriend Hatzdubel is
in zijn opzet ge-
slaagd! Is 'n mees-
terstuk!... Binnen
enkele minuten zijn
wij buiten schot...
Het is prachtig!

ALEX ZIET HET MANEUVER EN BEGRÛPT MEYEN
DAT DIT ALLES HANDIG OP TOEW ERD GEZET OM
RAFA TOE TE LATEN TE ONTSNAPPEN. ONZE
VRIEND WIL DE VLUCHT VAN RAFA BELETEN
EN ONTSCHIEPT OP EEN NABUE KANT...

He daar! Ik heb tien
kloepke kerels nodig en
zij loopt naar de vuur-
schietwacht en bevel
de machines te spannen!

MAAR INTUSSEN ZET DE BOOT KOERS
NAAR HET WESTEN...

Weltra is 't nacht
en alle gevaar
geweken...

MAAR EENSKLAPS...

Opgelet! Stuur naar bak-
boord, de halzen toezetten
aan stuurboord... Opgelet!

Ken je het album «HET VERVLOEKTE EILAND»? Alex beleeft er geheimzinnige avonturen, die je met spanning zult

HALLO, HALLO, HIER

LUC VARENNE

WIJ MISSEN IN DE RONDE TWEDE GOEDE VRIENDEN

SEDERT een week rijden wij reeds over de wegen van Frankrijk en sedert evenveel dagen zoeken wij tevergeefs twee grote en welgekende figuren van de Tour: Stan Ockers en Alex Viroot.

Het is dus reeds twee jaar geleden — wat gaat de tijd toch snel — dat Stanneke deel uitmaakte van de Belgische rennersploeg. Veel grote kampioenen vreesden de kleine Sinjoor. Zij waren veel sterker, reden gemakkelijker, maar ze wisten dat ze het daarmee moeilijk halen konden op de intelligentie en de sluwheid waarmee Stan Ockers iedere rit bestudeerde. De enige fout die de betreurede Antwerpse renner in de Ronde van Frankrijk 1956 maakte, kostte hem de gele trui. Hij liet zich inderdaad schaakmat zetten door de Luxemburger Charly Gaul. Toen Stan Ockers begreep wat de Luxemburgse klimmer in het schild voerde, was het reeds te laat. Hij deed alles wat mogelijk was om de verloren tijd weer in te lopen, maar de Ronde was voor hem verloren.

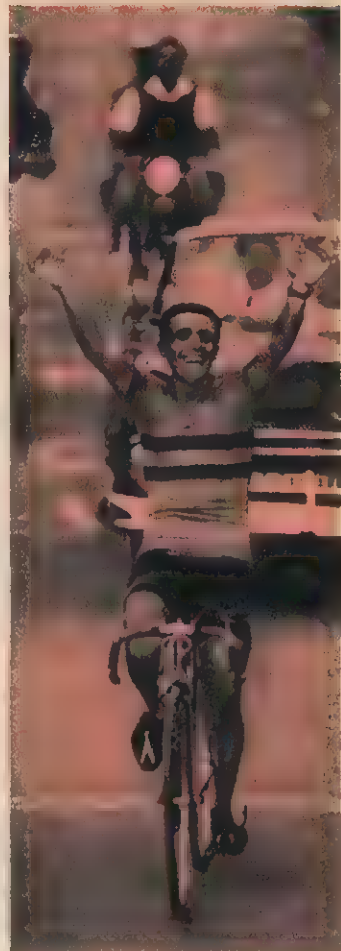
Niemand bestudeerde elke rit van de Ronde aandachtiger als Stanneke. Wanneer ik hem ging opzoeken in zijn hotelkamer, vond ik hem steeds over een kaart van Frankrijk gebogen. Hij wist vooral dat hij de volgende dag aan kilometerpaal 25 een steile helling zou moeten oprijden, dat hij na 70 km in een gevaarlijke bocht kwam en dat hij daar zou moeten worstelen met een stevige bries. Niets ontging hem!

Tot op heden in zijn plaats in de Belgische karavaan vacant. Er is inderdaad

toenogtoe geen renner die hem kon vervangen. Wees er van overtuigd dat wij Stanneke Ockers nooit zullen vergeten!

Alex Viroot, de reporter met het zilveren haar, heeft een grote leemte nagelaten. Het is de eerste keer sedert 27 jaar dat wij zijn slank silhouet niet meer zien opdagen in de gemotoriseerde karavaan van de Tour. We naderen nu de plaats waar hij en zijn motocyclist het leven lieten. Herinner je je dat nog? Het was op 14 juli van vorig jaar. We hadden een dag rust gekregen te Barcelona en er van geprofiteerd die avond met hem te dineren. De volgende morgen reden wij in de richting van Frankrijk. Het weer was grijs, het einddoel van de rit was Ax-les-Thermes, een stadje in het hart van de Pyreneeën gelegen. Het was omstreeks 11 uur dat wij Alex Viroot voorbij reden. Hij reed niet sneller dan 30 km per uur. Achter hem fietste een renner die uit het peloton ontsnapt was. Toen deze de welbekende reporter van radio Luxemburg bemerkte, vroeg hij Viroot hoeveel voorsprong hij had. Vriendelijk als steeds vroeg Alex aan zijn motocyclist een beetje te vertragen om de afstand tussen het peloton en de ontsnapte renner te controleren. De motocyclist draaide toen heel even het hoofd om en dat was genoeg om te slippen en in een kleine ravijn te storten. Alex Viroot en zijn motocyclist werden op slag gedood.

Die dag heb ik geweend, want ik had een dierbare vriend verloren...

Fantastisch, vrienden!

kan elke dag een onder julle
zijn eigen gewicht in VICTORIA chocolade
bonbons en biscuits ontvangen.
Misschien word, jij de volgende
AGA-VICTORIA!!

CHOCOLADE - BONBONS - BISCUITS

VICTORIA

*viende van
Kuifje's vrienden*

In het VICTORIA paviljoen
op Expo 58

Kom naar het VICTORIA paviljoen en doe er een spannende reis per interplanetaire raket.

En ziehier een GESCHENK!
GRATIS BON
voor een reis per raket.
Tegen deze bon ontvangt U
2 reiskaartjes in plaats van
één voor elke aankoop
van 10 fr.

Je vindt de KUIFJE'S PUNTEN op de volgende produkten:

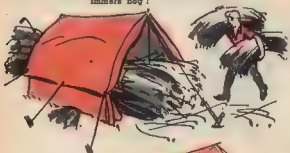
- VICTORIA - MATERNE - HORTON - LE TIGRE - PALMAFINA - NOSTA - PANA
LOMBARD COLLECTIE - PAPETERIE ARTIKELS VOOR SCHOOL EN ANDERE DOELEINDEN
VANDENHEUVEL - HACOSAN - JU'CY & WHIP - FRANCO-SUISSE - TOSELLI - PROSMANS

Graaf een smalle grecht rond je tent, zodoende loop je geen kans na een onwaarschijnlijk tent en al weg te spoelen.

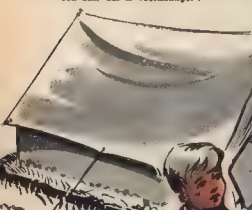

Stel je tent niet op onder een boom! Wanneer de regen heeft opgehouden... regent het daar immers nog!

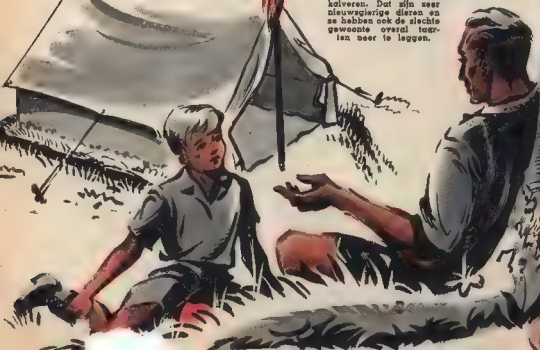

Zet ze ook liefst niet op een mieren- of waspen- nest. De beestjes zouden het je kwalijk nemen.

Slaap nooit op het stro, steek het stro eerst in een zak, dat is voordeliger!

Pas op voor koeien en kalveren. Dat zijn zeer nieuwsgierige dieren en ze hebben ook de slechte gewoonte overal taar- len naar te leggen.

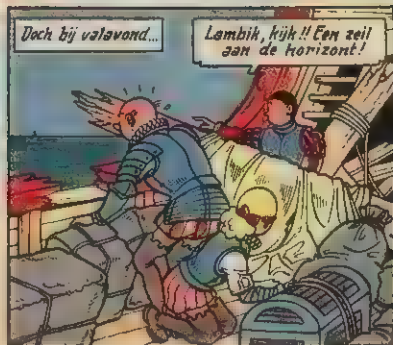
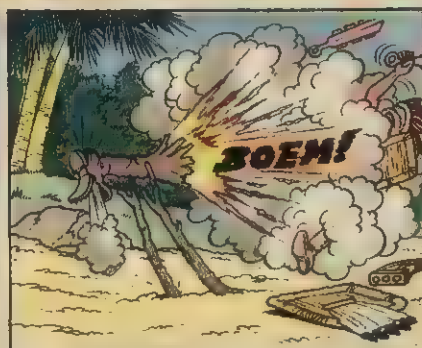
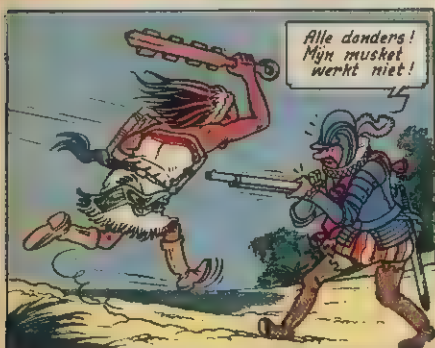
LANG geleden aanzag men de man die 's nachts absoluut onder een stukje seildoek tussen twee stokken gespannen slapen wou voor een gek. Wie hem doende zag, tikte betekenisvol met de wijsvinger tegen de slaap. Over de eerste kampeersders werd er in de kraan gesproken en op het plateland lachte men ze vaak vierkant uit. Thans is kamperen een doodgewoon iets en niemand zal het hoofd schudden wanneer je samen met je kameraden een reis doet en iedereen avond ergens je tent opslaat.

We geven je hier enkele raadgevingen die je misschien van nut kunnen zijn :

- Zoek een plaatsje op een helling, zodat het water kan afvloeien.
- Zet je tent niet op een vochtige weide met hoog gras.
- Zorg je voor de opening van je tent niet naar het noordwesten te zetten, d.w.z. niet naar de regenkant. Zoek aan de noordwestzijde bescherming achter een bosje of een heuvel.
- Sta je tent niet op in de nabijheid van stilstaand water. Daar heb je alleen maar last van muggen en kwakende kikkers.
- 's Avonds en als het vochtig is, mag je de koorden van de span- ners een beetje losser maken.
- Stop je strozak niet te vol, maar denk er ook aan dat stro vlug ineen kleeft en sakt.
- Wanneer je op de grond slaapt, dan maak je toch maar liefst een putje en daarin leg je enkele dekens.
- Ga nooit in een tent slapen zonder dat je een stevig waterdicht zeil over je getrokken hebt.
- Als het regent, neem je de nodige voorzorgsmaatregelen opdat al je kampeergerief niet zou gaan drijven.

HET GOUDEN PAARD

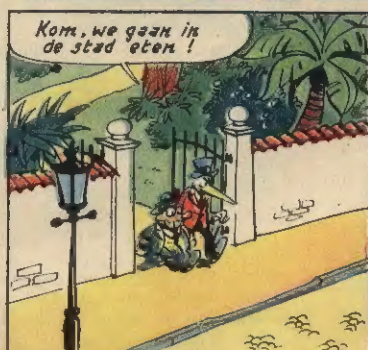
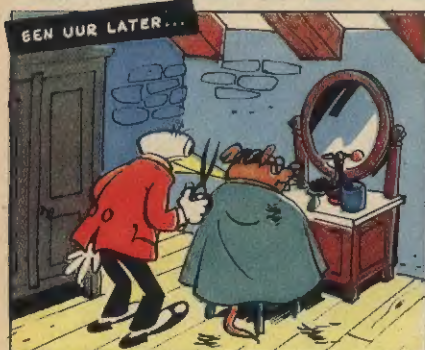
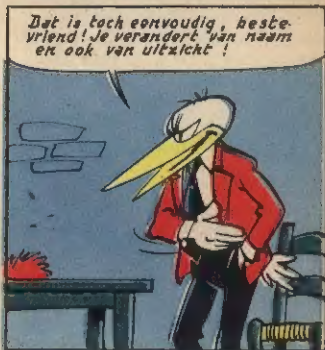
Op het ogenblik dat Lambik en zijn gezelschap de wijk willen nemen, komen de inboorlingen opdagen.

ZIZANION DE VERSCHRIKKELIJKE!

door
RAYMOND
MACHES GUT

Zizanion bevrijdde Anthraciet en trekt voor deze laatste zijn geheimzinnig masker af...

IN DE
VAKANTIE !

In de vakantie mag alles, vooral als je braaf geweest bent op school en een goed rapport gehaald hebt.

Je mag dus later opstaan, je op het strand gaan uitstrekken, je heel de dag uitzonnen als je dat wilt. Je mag lange wandelingen maken door de bossen, je mag stoeien naar harte-lust, je mag zelfs gekke dingen doen. Bij uitzondering heb je het recht geen enkel schoolboek meer aan te raken.

MAAR, er zijn twee zaken die je niet mag vergeten :

1. KUIFJE blijven lezen;
2. de waardevolle KUIFJE'S bons uitknippen en bijeen houden die je zult vinden op de kwaliteitsproducten die je koopt als je voor je moeder boodschappen doet.

Je vindt de lijst van de firma's die je de KUIFJE'S bon aanbieden op blz. 26. Stuur je bons naar KUIFJE, Dienst T P.-H. Speelkna, 1-7, BRUSSEL 7

DE POST

EEN EILAND...

IN een zeer ernstige Londense krant lezen wij deze aankondiging: « Een jongeman die zich absoluut niet kan aanpassen aan de moderne beschaving, zou de persoon die hem helpt om naar een onbewoond eiland te gaan zeer dankbaar zijn. Het gaat hier niet om een grap of een weddenschap. » Stel je een ogenblik voor dat een grasjas voldoet aan de wens van de jongeman en deze laatste werkelijk neerzet te midden van een verlaten eiland. Hij zou naar onze mening een lelijk gezicht opzetten !

DE VISSSEN HEBBEN EEN FIJNE NEUS

EEN Amerikaanse commissie belast met de bescherming van wilde dieren en vissen, deelde onlangs mede dat de vissen een fijne neus hebben. Hoe de commissie tot dit besluit kwam? Luister. Wanneer je een vis ontdekt in het water en er je hand naar uitsteekt, schiet de vis plotseling en bliksemsnel een eind weg om dan gedurende een ruime poos roerloos te blijven liggen. Je hebt dat natuurlijk al dikwijls gezien en zelf onder-vonden. Je meent dat de vis je hand zag en daarom verschrikt vluchtte. De Amerikaanse specialisten nu, zeggen dat de vis niet vlucht omdat hij je hand zag, maar wel omdat hij ze rook. De geur van een mensenhand, aldus de specialisten, verspreidt zich bliksemsnel en hindert de vis. Indien de mening van deze specialisten juist is, is de hond inzake flair geklopt !

HET DRUPPELTJE TE VEEL

EEN Hollandse krant meldde voor enkele weken dit bericht: « In een woning op het Haarlemmerplein te Amsterdam is een huisdeur aangetroffen. De politie vermoedt dat hij in staat van dronkenschap van de trap is gevallen. »

Wij vermoeden dat die deur een druppeltje te veel in haar sleutelgat liet glijden, maar we zouden graag weten hoe de politieagent haar bij de kraag heeft gevat en voor hoeveel dagen de deur in de doos werd gestopt ?

VOETBAL OF WORSTELPARTIJ ?

TE Amsterdam werd er onlangs een tentoonstelling ingericht van de beste foto's van het jaar 1957. De foto's werden door een gespecialiseerde jury in categorieën verdeeld. In de categorie sport ging de eerste prijs naar de foto die wij hier publiceren. Ze werd genomen door de Engelse fotograaf Robert Edwards. Hij nam zijn kiekje precies op het ogenblik dat een speler de doelwachter van de tegenstrevers in het gelaat schopte...

**Zij amuseren
zich uitbundig!..**

op deze « Popostiek » of wonderbaar springende stok. En welke gezonde vreugde, zo nuttig voor hun gezondheid. Oefening zonder gevaar, die gans hun lichaam ontwikkelt. Het volstaat zich op het varend onderstel te plaatsen, en vooruit ! Ze huppelen als kangoeroes, te midden van de schaterlach van de familie en vrienden. Sterke staaf, onverwoestbaar, handvat en top in rubber, voor een zacht en harmonisch terugspringen. Zo prettig binnens- als buitenshuis. Doe hen dit fijn geschenk, ze zullen nooit zo gelukkig geweest zijn. Kent een groot sukses in Amerika en Engeland. Maar het contingent is beperkt. Stuur heden deze bon terug.

BESTELLING

Stuur mij onmiddellijk — met waarborg van volmaakte werking:

1 popostiek, ouderdom 8/10 jaar 150 F
1 popostiek,

ouderdom 12/13 jaar 100 F.
Vermindering van 30 F. voor bestelling van 2 « popostiek ». Ik zal betalen aan de postbode bij aankomst (+ verzendingskosten).

M./W.
Adres.
Terug te sturen naar

L'ARTEX

Genèvestraat, 496T, Brussel 3
Tel.: 15.08.71

LJON

ARME GOOFY!

IEDERE dag spelen er zich op het vliegveld van Cincinnati drie drama's af. De held van deze drie drama's is een gierzwaluw die Goofy wordt geheten. Sedert weken tracht deze kleine vogel zijn nest te maken op een vliegvel. Telkens er een Constellation landt, komt hij aangevlogen met strohalmpjes en blaadjes. Hij bekommert zich niet om hetgeen er rond hem gebeurt en is niet bang voor de mens. Zodra het vliegvel opstijgt, moet hij natuurlijk de wijk nemen en dan kijkt hij diep treurig en verbaasd naar de wegstulvende stukken van zijn nest. Strijkt er een tweede vliegvel neer, dan begint hij opnieuw met zijn werk. Op het vliegvel van Cincinnati landen drie Constellations per dag. Het personeel van de vlieghaven is er het hart van in en vraagt zich af wanneer deze kleine, moedige vogel zal snappen dat hij zijn nestje toch maar beter in het woud maakt zoals zijn voorouders dat steeds hebben gedaan.

DE SLAG VAN JERSEY CITY

DE week van de hoffelijkheid werd te Jersey City besloten met een feest en de uitreiking van de prijzen aan de laureaten. Alles was rustig tot de president van de jury het feest voor gesloten verklaarde. Toen begonnen de kandidaten, die geen prijs hadden gekregen, energiek te protesteren. De laureaten zetten het ontvangen geschenk op de grond om luid te kunnen roepen en toen zij aan beide kanten waren heesgeschreeuwd, werden ze handgemeen. Het ging er heet aan toe en de politie had enige moeite om de vechthanen uit elkaar te rukken. Tenslotte werden er veertien zwaargewonden afgeleverd in het stedelijk ziekenhuis. De burgemeester van de Jersey City verklaarde nadien, dat er in 1959 geen week van de hoffelijkheid zal gehouden worden!

VLOOIEN VOOR AUSTRALIË

EEN Franse geleerde wijdde een studie aan de rol die de vlo speelt in de bescherming van de natuur. Je hoeft niet te lachen, het gaat hier om een ernstige zaak. Wist je dat Australië eertlang Europese vloolen zal aankopen? Waarom? Omdat de Europese vloolen, aldus de specialisten, de wolproductie zullen doen stijgen.

Je weet dat de myxomatose op een gegeven ogenblik dreigde de konijnen uit te roeien. Tenslotte echter kregen de konijntjes de bovenhand en thans hebben ze geen schrik meer voor die ziekte. Ze zijn er immuun voor gewor-

den. In Australië zijn de konijnen bijzonder levendig en ze knabbeln aan het malse groen dat het een lust is. Nu heeft Australië geen enkele weide te veel en wat de konijnen opeten, gaat verloren voor de schapen en de schapen zijn de rijkdom van Australië. Indien men nu vloolen op de konijnen zet, dan zullen deze ziek worden en sterven, want vloolen zijn dragers van ziektekiemen. De myxomatose, ziekte die in Australië duizenden konijnen doodde, deed de woloogst gevoelig stijgen en bracht dus veel centen in de la. De ene z'n dood, de andere z'n brood!...

TEST VAN DE WEEK

BEN JE GULZIG?

10 JA: Jij bent echt gulzig, hoor! Pas maar op dat je niet zo rond wordt als een ton!

VAN 7 TOT 9 JA: Aan snoepgoed kan je heel moeilijk weerstaan...

VAN 4 TOT 6 JA: Je bent veeleer een lekkerbek dan een gulzigwaard!

VAN 1 TOT 3 JA: Jij hebt af en toe graag een zoetheid, maar je bent er niet bijzonder op verslingerd.

NUL: Jij denkt: men moet eten

om te leven en niet leven om te eten!

OPLOSSING VAN ONS KRUISWOORD

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	T	E	R	P		Z	A	T	E
2	A	R		R	E	E			
3	N			V				N	
4	E	B		V	A	L	E	S	
5	N	O	G	A		S	P	E	T
6		G	E			U	K		
7	F	E	I	T		P	I	L	S
8	I	N		O	N	S		O	M
9		E						O	
10	L	I		A	K	S		M	O
11	T	E	I	L		I	R	A	K

om te leven en niet leven om te eten!

Goede vaart. Janmaat!...

Ziehier authentieke zeilschepen die door de golven klieven als echte jachten.

- In hout, 34 cm : 150 F. - 88 cm : 240 F.
- In plastic, 40 cm : 245 F.

TE KOOP BIJ

CHRISTIAENSEN

& Co N.V.

Antwerpen. — Huidevettersstraat, 2. — Tel. 32.67.99
Brussel. — Grasmarktstraat, 36. — Tel. 12.23.56

Dit weekblad moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag noch in een leessap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toelating heeft verleend.

Het weekblad « KUIFJE »: 18^e jaargang. Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel-Zuid. — P.C.R. 1909.16 — Uitg.-Dir.: Raymond Leblanc, Isidor Gerardlaan, 9, Brussel. — Heliograf: Drukkerij-Heliograf, C. Van Cortenberghe, p.v.b.a., 280-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland: Singel 353, Dordrecht. — Tel.: 3653 — Ciro 655.360 — Abonnement: 6 fl. per kwartaal.

NEDERLAND: 60 cent. — CANADA en de U.S.A.: 15 Cents.

Belgisch Congo en het buitenland: 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND:

Congo: KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk: DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris 11^e
Zwitserland: INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A.: PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

	Belg.	Belg. Congo	Canada en
	in	buitenland	Ver. Staten
3 maanden ...	95,- F.	105,- F.	\$ 2.00
6 maanden ...	180,- F.	205,- F.	\$ 4.00
1 jaar ...	350,- F.	400,- F.	\$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Deven.

Publiciteit

3-7-58

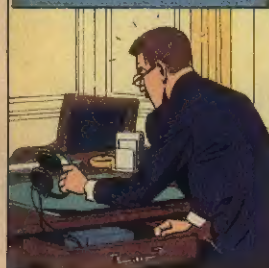
S.O.S. METEOREN!

door E.P. JACOBS

Alvorens naar Jouy terug te keren, gaat Labrousse even naar zijn appartement in Parijs. Blake vergezelt hem. Deze laatste werd herkend door de geheimzinnige mijnheer Henri, de Parijse buurman van Labrousse...

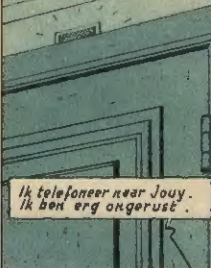
Terwijl Labrousse gevolgd door Blake naar zijn appartementsmont gaat, opent mijnheer Henri een schuif, haalt er een luisterapparaat uit...

Ik moet weten wat hij hier komt doen!

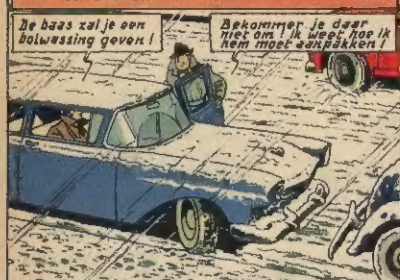
Labrousse en Blake vermoeden niet, dat er in de omlijsting van een deur een micro verborgen werd en men hun gesprek kan afnemen...

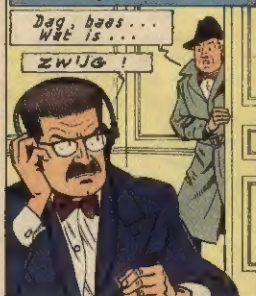
Blake en de professor spreken met elkaar zonder achterdocht... Je buurman is een vreemdeling? Zonderling aksent...

Maar intussen stopt de bewuste blauwe Custom voor het gebouw, vlak achter de Citroën van Labrousse...

Even later komt de sekretaris van mijnheer Henri binnen.

Dus nog geen nieuws van professor Mortimer?... Wat een ongeluk! Wat?... De ontvanger kent een plaats die "Trou salé" heet?

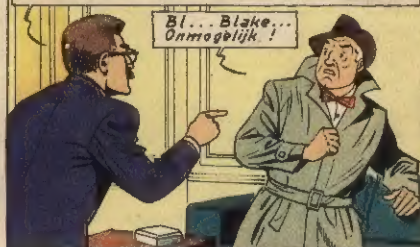
Mijnheer Henri weet wat hij moest weten en legt zijn luisterapparaat naar...

Daarover weet ik alles, Sharkey!... Tracht liever te raden wie op dit ogenblik hiernaast is!

Blake! Kapitein Francis Blake van de M.I.5? De man die je zo lieflijk beëindigt in de zaak van de "Kamer van Horus". (2)

Bij alle duivels! Ik zal hem...

Wees kalm en luister! Nu moet het uit zijn met die domme streken! Het gaat hard om hard en geen medelijden met de idioten, begrepen? Luister wat je moet doen...

Bleke en Labrousse lopen naar hun wagen. Ze vragen zich af wat er met Mortimer gebeurd is...

Ze zijn nauwelijks vertrokken of Sharkey komt op zijn beurt buiten...

(1) ZIE "HET GEHEIM VAN DE GROTE PYRAMIDE"

(wordt voortgezet.)